DER STRICH UND DER STRICH AN SICH

Arvid Pettersen · 2014

En gang for lenge siden reiste mennesket seg på to føtter, fikk fyr på det første bålet og begynte å oppdage nytten og fordelene med språklig ekspansjon og utvikling. Streken er det visuelle vokabulars grammatikk og stavelsesdiagram .Tegningen er som et visuelt esperanto, et felles språk med uendelige muligheter som kan forstås og læres av alle.

Streken har vært med fra begynnelsen. Som molekylene i en større struktur. Streken, den bevisst formulerte streken ,har vært en av byggestenene i utviklingen av vår selvforståelse og vår sivilisasjonsbyggende utvikling gjennom tusenvis av år. En gang kunne streken være en pinnetegnet linje på stranden, en sirkel i sanden, artikulerte spor av beinrester, jord og dyrefett - eller risset i stein. I dag er den like ofte basert på binære koder på vei fra den ene « clouden « til den neste printeren.

Streken kan vi følge og etterspore i titusenvis av år, og vi forstår at den befinner seg i et allemannsland hvor vi kan engasjere oss i streken/tegningens formidlende potensiale. Tegningens overlappende muligheter for erkjennelse mellom empiri og intuisjon er uendelige og gjør det mulig å stille stadig nye spørsmål i søken etter svarene. Der er mange lag i løken.

Daglig produserer menneskeheten uhorvelige mengder av streker i forskjellige kombinasjoner til definerte tegninger i alle disipliner. Det være seg i form av skisser til kunstverk, selvstendige kunstverk, diagram,kart, militære konstruksjoner og installasjoner, visuelle analogier innen vitenskap, undervisning og tydelig fungerende i alle underholdnings og anskueliggjørende medier. Ikke minst har tegning som utgangspunkt vært en grunnpilar i all kunstnerisk utvikling fra den gang de første spørsmålene ble stilt og de visuelle besvarelsene ble en naturlig del i menneskehetens store sivilisasjonsprosjekter.

Tegning er til for oss alle og vi har alle erfaring med å ty til tegningen for å utvide eller presisere vårt budskap alt fra å forklare veien til bensinstasjonen til utvikling av romfarkoster eller utforske den menneskelige anatomi eller psyke. I dette registeret fungerer tegningen fra upresise klossete drodlinger til den subtilt utformede arbeidstegning eller til kunstverket som krever vår oppmerksomhet og konsentrasjon om seg selv. und der Strich an sich!

I våre dager er den moderne kunstneren ofte en multitaskende entreprenør , en « en all trades artjack «, universelt orientert og fritt samplende streker fra den analoge og digitale verden. Dette sagt uten ironi men i full forståelse for at et av de kunstnerisk absolutte krav er nyfikenhet og vilje til utvikling. Mennesket har alltid vært umettelig nysgjerrig og vitebegjærlig. Dette også i forhold til teknologiske innovasjoner som alltid har hatt en katalyserende effekt i forhold til formale og innholdsmessige problemstillinger.

Men noen ganger, som når kunstneren har valgt bort den « multitaskende plattformen « og velger å fordype seg i et smalere felt , som f. eks kulltegning på hvitt papir, er dette en like verdig og nødvendig oppfølging av andre kunstneriske imperativ . Skal vi være med inn den andres billedverden må vi først låne kunstnerens blikk til vår egen bearbeidelse har modnet til selvstendige opplevelser, erfaringer og standpunkt i forhold til verket som jo til syvende og sist er selve budskapet .

MM formulerer sine syn og sitt livserfaring i denne samlingen tegninger. Selv sett i forhold til bred kunstnerisk erfaring og høy kompetanse,så er ikke kunst det samme som empiri, men er dypest sett tolke som intuitive visuelle anvisninger eller alternativer. Spørsmål i nyansene mellom sort/hvitt , gråtoner og nyanser fra det dypeste sorte til glitrende lys - men nå i kull på papir.

Svarene i form av personlige forslag kan handle om størrelse,kontraster i lys og mørke,linjespill og rom eller innholdsmessig drama.Fra en person til alle andre eller bare en. Kombinasjonen av karbon og cellulose kan noen ganger stå diamanten nær. En poetisk dimensjon

Tegningen befinner seg i den stille sonen . Lyden av kullstift på papiret, kullstøvet som krikler i nesen, svamp, kost og fixativ, fint eller grovt kull . Trykkfølsomhet i utførelsens øyeblikk. Risiki , muligheter og løsninger. Støvet faller alltid ned og virvles lett rundt.

Tomas Aquinas skal ha sagt : « Nihil est in intellectu quod non prius fuerit in sensu» Eller for å si det sånn ; Der er ingenting i knollen din som ikke først er erfart via sansene.

Kunstnerens jobb er,via det sanselige, å åpne for nye koblinger, våge seg på subjektive ytringer og søke økt erkjennelse. Vi er alle i samme båt og underlagt de samme universelle lovene.Fotonene dundrer på netthinnen med 300 tusen kilometer i sekundet og persepsjonspsykologiske mekanismer kalibrerer inntrykkene til en logisk orden som også gir muligheter for sensasjonelle og overraskende synsinntrykk når øyeblikket inntreffer. (- det der borti skumringen er det et tre eller en bjørn ?)

Det er viktig, også i en større mellommenneskelig forstand, at kunstnerne stiller så store krav til seg selv og til publikum at det oppstår en friksjon i dette møtet som leder til kommunikativ energi . Verkene til MM har i tillegg den kvaliteten at de er lett å «tre» inn i og uendelige i sitt fortolkningspotensiale om man gir seg tid til å møte seg selv og la sansene råde for et øyeblikk eller to.

AJP - 2014